

FILM INSPIROWANY HISTORIĄ WSPANIAŁEGO PSA RATOWNIKA

MÓJ PIES BARRY

OD 4 GRUDNIA 2026 W KINACH

**NAJLEPSZY
PRZYJACIEL
NA ŚWIECIE!**

SCENARIUSZ LEKCJI DLA KLAS III-VI SZKOŁY PODSTAWOWEJ

**„KAŻDY NIESIE SWÓJ NIEWIDZIALNY PLECAK.
O EMPATII, EMOCJACH I DOSTRZEGANIU POTRZEB INNYCH.”**

KinoSzkola
FUNDACJA

„KinoSzkola” Fundacja Rozwoju Kompetencji Medialnych i Społecznych”

MEDIASQUAD
DISTRIBUTION

TYTUŁEM WSTĘPU **MÓJ PIES BARRY**

reż. Markus Welter, Niemcy, Szwajcaria, 2026, 97 min.

Film został zainspirowany historią legendarnego bernardyna Barry'ego, który na początku XIX wieku pełnił służbę w szpitalu na Przełęczy Świętego Bernarda i według przekazów uratował ponad czterdzieści osób zaginionych w Alpach.

Drogie Nauczycielki, Drodzy Nauczyciele,

Oddajemy w Wasze ręce scenariusz zajęć **„Każdy niesie swój niewidzialny plecak. O empatii, emocjach i dostrzeganiu potrzeb innych”**, przygotowany przez dr Ewę M. Walewską z myślą o pracy z filmem *Mój pies Barry* w reżyserii Markusa Weltera.

Film został zainspirowany historią legendarnego bernardyna Barry'ego, który na początku XIX wieku pełnił służbę w szpitalu na Przełęczy Świętego Bernarda i według przekazów uratował ponad czterdzieści osób zaginionych w Alpach. To jednak znacznie więcej niż opowieść o niezwykłym psie. Historia Georga i Barry'ego pozwala rozmawiać z uczennicami i uczniami o odwadze, odpowiedzialności, przyjaźni oraz gotowości do niesienia pomocy – także wtedy, gdy wymaga ona wysiłku, wytrwałości i uważności na drugą istotę.

Jedną z najważniejszych wartości filmu jest sposób, w jaki przedstawia swoich bohaterów. Nie dzieli ich w prosty sposób na dobrych i złych, lecz pokazuje, że za agresją, zazdrością czy odrzuceniem mogą kryć się samotność, niezaspokojona potrzeba bliskości i trudne emocje. Nie oznacza to usprawiedliwiania krzywdzących zachowań. Pomaga jednak zrozumieć ich źródła i szukać takich sposobów reagowania, które nie prowadzą do dalszego zaostrzenia konfliktu. Punktem wyjścia do pracy podczas zajęć jest metafora „niewidzialnego plecaka”. Każdy z nas nosi w nim własne zmartwienia, lęki, doświadczenia i potrzeby – choć nie zawsze widać je z zewnątrz. Uczennice i uczniowie przyglądają się

TYTUŁEM WSTĘPU **MÓJ PIES BARRY**

reż. Markus Welter, Niemcy, Szwajcaria, 2026, 97 min.

Jedną z najważniejszych wartości filmu jest sposób, w jaki przedstawia swoich bohaterów.

Nie dzieli ich w prosty sposób na dobrych i złych, lecz pokazuje, że za agresją, zazdrością czy odrzuceniem mogą kryć się samotność, niezaspokojona potrzeba bliskości i trudne emocje.

temu, co może wpływać na zachowanie drugiej osoby, uczą się rozpoznawać sygnały świadczące o potrzebie wsparcia oraz zastanawiają się, jak można okazać życzliwość słowem, gestem i konkretnym działaniem.

Scenariusz nie poprzestaje na rozmowie o empatii. Dzięki analizie zachowań filmowych bohaterów, ćwiczeniom opartym na introspekcji, pracy zespołowej i dramie dzieci mogą **przećwiczyć reagowanie w sytuacjach konfliktowych, przyjmowanie perspektywy drugiej osoby oraz udzielanie wsparcia**. Empatia przestaje być w ten sposób abstrakcyjnym hasłem, a staje się umiejętnością, którą można rozwijać poprzez codzienne wybory.

Materiał został przygotowany **dla klas III-VI szkoły podstawowej** i jest przeznaczony do wykorzystania podczas godziny do dyspozycji wychowawcy po obejrzeniu filmu. Zawiera warianty ćwiczeń dla młodszych i starszych dzieci, dzięki czemu nauczycielka lub nauczyciel może dopasować przebieg 45-minutowych zajęć do wieku, możliwości poznawczych i potrzeb swojej klasy.

Mamy nadzieję, że film i przygotowany scenariusz pomogą stworzyć bezpieczną przestrzeń do rozmowy o tym, czego na pierwszy rzut oka nie widać. Bo gotowość do pomagania zaczyna się od uważności – od dostrzeżenia, że osoba obok także może nieść swój niewidzialny plecak.

dr Joanna Zabłocka-Skorek
Prezeska Fundacji "KinoSzkoła"

SCENARIUSZ LEKCJI

MÓJ PIES BARRY

reż. Markus Welter, Niemcy, Szwajcaria, 2026, 97 min.

SCENARIUSZ ZAJĘĆ DLA KLAS III-VI

KAŻDY NIESIE SWÓJ NIEWIDZIALNY PLECAK.
O EMPATII, EMOCJACH I DOSTRZEGANIU
POTRZEB INNYCH.

OPRACOWAŁA:

dr Ewa M. Walewska
- doktor nauk
humanistycznych,
kulturoznawczyni,
wykładowczyni
akademicka, edukatorka
dzieci i młodzieży,
trenerka i szkoleniowiec.

GRUPA ODBIORCZA:

**uczniowie/uczenice klas
III-VI szkoły podstawowej**
(uwaga: ćwiczenia do
wyboru w zależności
od wieku i możliwości
poznawczych
dzieci – do decyzji
nauczyciela/ki).

PRZEDMIOT: godzina do
dyspozycji wychowawcy.

CZAS TRWANIA: 45 minut
(1 lekcja).

CELE ZAJĘĆ:

Podczas zajęć uczeń/uczenica:

- rozwija świadomość własnych emocji, uczuć, potrzeb i trudnych doświadczeń;
- rozwija inteligencję emocjonalną i empatię;
- rozwija umiejętność przyjmowania perspektywy drugiej osoby;
- uczy się dostrzegać, że zachowanie innych osób może wynikać z przeżywanych przez nie emocji, problemów i niezaspokojonych potrzeb;
- rozwija umiejętność rozpoznawania sytuacji, w których druga osoba może potrzebować wsparcia, nawet jeśli nie komunikuje tego wprost;
- kształtuje umiejętność udzielania innym wsparcia emocjonalnego i okazywania życzliwości;
- rozwija kompetencje społeczne potrzebne do konstruktywnego rozwiązywania konfliktów;
- buduje poczucie wspólnoty z kolegami/koleżankami z klasy;
- ćwiczy umiejętność działania w zespole;
- ćwiczy umiejętność wypowiedzi indywidualnej na forum grupy.

METODY PRACY:

- rozmowa kierowana, dyskusja;
- burza mózgów;
- trening rysowania;
- introspekcja;
- analiza zachowania filmowych bohaterów;
- metoda dramy;
- zabawa ruchowa;
- praca w grupie;
- karty pracy.

POTRZEBNE MATERIAŁY:

- komputer z rzutnikiem i ekranem lub tablica multimedialna;
- wydrukowany Załącznik nr 3;
- wydrukowany Załącznik nr 4;
- po 1 egzemplarzu dla każdej grupy;
- małe puste karteczki do rysowania/pisania (np. kartki formatu A4 pocięte na 6 części);
- pojemnik lub woreczek.

PRZED ZAJĘCIAMI:

Uczniowie/uczenice oglądają film
pt. *Mój pies Barry*,
reż. Markus Welter, Niemcy,
Szwajcaria, 2026, 97 min.

SCENARIUSZ LEKCJI

MÓJ PIES BARRY

reż. Markus Welter, Niemcy, Szwajcaria, 2026, 97 min.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. NIEWIDZIALNY CIĘŻAR

(rozmowa kierowana)

Nauczyciel/ka inicjuje rozmowę otwierającą zajęcia, zadając uczniom/uczennicom kolejno pytania:

- Co ciężkiego zwykle ludzie noszą na swoich plecach?
- A czy można czuć ciężar czegoś, czego nie widać?

Po wysłuchaniu odpowiedzi uczniów/uczennic nauczyciel/ka wprowadza metaforę „niewidzialnego plecaka”, który nosi na sobie każdy człowiek (duży i mały, młody i stary):

„Każdy z nas nosi na plecach ciężar, którego nie widać. Są to różne rzeczy, które nam ciążą, czyli martwią nas, zasmucają, stresują albo przerażają. Czujemy się przez nie przytłoczeni, przeciążeni, jakbyśmy dźwigali coś bardzo ciężkiego. Mogą to być nasze problemy, zmartwienia, lęki albo trudne emocje”.

Czas trwania: ok. 5 minut.

2. MÓJ NIEWIDZIALNY PLEKAK

(wersja ćwiczenia dla młodszych dzieci)

(introspekcja + trening rysowania + rozmowa)

W tym ćwiczeniu sięgamy po narzędzie, jakim jest introspekcja, czyli świadoma obserwacja i analiza własnych myśli, uczuć oraz stanów psychicznych.

Etap I:

Nauczyciel/ka wyświetla przy pomocy komputera i rzutnika lub tablicy multimedialnej Załącznik nr 1. Następnie zapowiada uczniom/uczennicom, że w tym ćwiczeniu każdy będzie miał okazję zastanowić się, co mu ciąży w jego niewidzialnym plecaku (co go martwi, zasmuca, stresuje lub przeraża).

Nauczyciel/ka rozdaje uczniom/uczennicom małe karteczki papieru (np. 1/6 kartki A4) - dla każdego ucznia/uczennicy po 2 sztuki. Zadaniem uczniów/uczennic jest narysować na każdej karteczce prosty (!) rysunek ukazujący to, co mu ciąży w jego niewidzialnym plecaku.

Nauczyciel/ka uprzedza przy tym, że później uczniowie/

SCENARIUSZ LEKCJI

MÓJ PIES BARRY

reż. Markus Welter, Niemcy, Szwajcaria, 2026, 97 min.

uczennice będą wrzucać te karteczki do przygotowanego pojemnika/woreczka, gdzie zostaną wymieszane, aby nie było wiadomo, do kogo należy która karteczka. Czas na rysowanie: ok. 5 minut.

Etap II:

Po zebraniu karteczek do woreczka/pojemnika i ich wymieszaniu, nauczyciel/ka wysypuje wszystkie na podłogę i rozkłada je jedną obok drugiej, po czym zaprasza uczniów/uczennice do siadania w okręgu wokół karteczek. Uczniowie/uczennice mają minutę na obejrzenie wszystkich rysunków.

Następnie nauczyciel/ka prosi uczniów/uczennice o opowiedzenie, co widzą - jakie rzeczy nas martwią, zasmucają, stresują i przerażają.

Ćwiczenie ma na celu zainicjowanie refleksyjnego wglądu we własne emocje oraz zbudowanie poczucia wspólnoty między dziećmi w klasie poprzez uświadomienie istnienia wspólnoty doświadczeń.

Czas trwania całego ćwiczenia: ok. 15 minut.

3. MÓJ NIEWIDZIALNY PLECAK

(wersja ćwiczenia dla starszych dzieci)
(introspekcja + rozmowa)

W tym ćwiczeniu sięgamy po narzędzie, jakim jest introspekcja, czyli świadoma obserwacja i analiza własnych myśli, uczuć oraz stanów psychicznych.

ETAP I:

Nauczyciel/ka wyświetla przy pomocy komputera i rzutnika lub tablicy multimedialnej Załącznik nr 2. Następnie zapowiada uczniom/uczennicom, że w tym ćwiczeniu każdy będzie miał okazję zastanowić się, co mu ciąży w jego niewidzialnym plecaku (co go martwi, zasmuca, stresuje lub przeraża).

Nauczyciel/ka rozdaje uczniom/uczennicom małe karteczki papieru (np. 1/6 kartki A4) - dla każdego ucznia/uczennicy po 2 sztuki. Zadaniem uczniów/uczennic jest zapisać na każdej karteczce, co mu ciąży w jego niewidzialnym plecaku.

Nauczyciel/ka uprzedza przy tym, że później uczniowie/uczennice będą wrzucać te karteczki do przygotowanego pojemnika/woreczka, gdzie zostaną wymieszane, aby nie było wiadomo do kogo należy która karteczka.

Czas na zapisanie: 2-3 minuty.

ETAP II:

Po zebraniu karteczek do woreczka/pojemnika i ich wymieszaniu, nauczyciel/ka wyciąga po kolei po jednej karteczce i odczytuje jej treść. Prosi przy tym uczniów/uczennice, aby postawili treść bez komentarza, a jedynie jej wysłuchali.

ETAP III:

Czas na rozmowę. Nauczyciel/ka zadaje pytania:

- Jak czuje się osoba, która niesie na swoich plecach wiele zmartwień, lęków lub stresu?
- Jak może się zachowywać?
- Czy inni ludzie zawsze mogą się domyślić, że ktoś cierpi lub ma problemy?
- Czy da się ukryć swoje problemy, smutki, lęki czy cierpienie? W jaki sposób?

Czas trwania całego ćwiczenia: ok. 12-15 minut.

4. ROZMOWA O FILMIE

(rozmowa kierowana + analiza zachowania filmowych bohaterów)

ETAP I:

Nauczyciel/ka przypomina dzieciom wspólnie obejrzany film pt. *Mój pies Barry* i zadaje kolejno pytania:

- Kto najbardziej dokuczał głównemu bohaterowi Georgowi? [Prawidłowa odpowiedź: jeden z chłopców z zakonu imieniem Celestin]
- Celestin pochodził z bardzo bogatej rodziny. Czegoś

SCENARIUSZ LEKCJI

MÓJ PIES BARRY

reż. Markus Welter, Niemcy, Szwajcaria, 2026, 97 min.

mu jednak brakowało... Czego?

[Prawidłowa odpowiedź: miłości i zainteresowania swojego ojca].

● Dlaczego Celestin dokuczał Georgowi?

[Prawidłowa odpowiedź: Bo mu zazdrościł].

● Czego mu zazdrościł?

[Prawidłowa odpowiedź: Zainteresowania i sympatii innych ludzi, ponieważ Georg był przez wszystkich lubiany i każdy starał się mu pomóc].

ETAP II:

Nauczyciel/ka wyjaśnia uczniom/uczennicom, że najczęściej jest tak, że osoby, które są złośliwe dla innych i zachowują się przemocowo, same mają jakieś problemy (swoją niewidzialny plecak), z którymi sobie nie radzą i dlatego krzywdzą innych. Często też nie mają wsparcia i pomocy od bliskich oraz nie wiedzą jak rozładować swoje emocje. Ich niewłaściwe zachowanie względem innych jest więc objawem ich słabości, a nie siły.

Czas trwania: ok. 5 minut.

5. STOP-KLATKA - DWIE ŚCIEŻKI KONFLIKTU

(wersja ćwiczenia dla młodszych dzieci)

(zabawa ruchowa)

Nauczyciel/ka zapowiada, że w tym ćwiczeniu uczniowie/uczennice będą oceniać, które zachowania pomagają się dogadać i zakończyć konflikt.

Nauczyciel/ka prosi uczniów/uczennice, aby wstali. Następnie zapowiada, że będą przechodzić na jedną lub drugą stronę sali, w zależności od tego, które

z dwóch zachowań uważają za lepsze rozwiązanie podczas konfliktu. Każdemu zachowaniu nauczyciel/ka przypisuje konkretną stronę sali.

Nauczyciel/ka odczytuje zdania, wskazując ręką na strony sali:

● Gdy się z kimś kłóczę... głośno na niego krzyczę (jedną stronę sali) albo mówię spokojnym głosem (drugą stronę sali).

● Jeśli wiem, że to moja wina... mówię „przepraszam” (jedną stronę sali) albo za nic nie przepraszam (drugą stronę sali).

● Gdy wina jest po mojej stronie... próbuję naprawić sytuację (jedną stronę sali) albo udaję, że nic się nie stało (drugą stronę sali).

● Gdy ktoś ma do mnie pretensje, bo zrobiłem coś złego... nie przyznaję się do winy (jedną stronę sali) albo przyznaję się do winy (drugą stronę sali).

● Gdy ktoś jest na mnie zły... staram się zrozumieć, co on czuje (jedną stronę sali) albo nic mnie nie obchodzi, co on czuje (drugą stronę sali).

Uczniowie/uczennice wracają na swoje miejsca i siadają w ławkach. Nauczyciel/ka podsumowuje właściwe zachowania, które pomagają zażegnać konflikt, odczytując je z Załącznika nr 3. Na koniec wyjaśnia uczniom/uczennicom, co oznacza: „Wejść w buty drugiej osoby”.

Czas trwania: ok. 10 minut.

6. STOP-KLATKA - DWIE ŚCIEŻKI KONFLIKTU

(wersja ćwiczenia dla starszych dzieci)

(metoda dramy)

Nauczyciel/ka zapoznaje uczniów/uczennice ze złotymi zasadami zachowania w konflikcie z Załącznika nr 3. Odczytuje treść kartek na głos, po czym kładzie je w ławce w pierwszym rzędzie jako pomoc w tym ćwiczeniu.

Następnie nauczyciel/ka wybiera dwoje ochotników/ochotniczek, by odegrali scenkę zwykłego codziennego konfliktu: Osoba A niechcący potrąca butelkę z wodą, zalewając Osobie B zeszyt.

Najpierw ochotnicy/ochotniczki mają za zadanie odegrać scenkę, wzajemnie się atakując. („Co robisz?! Jesteś ślepy?!” → „Sam jesteś ślepy, jak tak stawiasz butelkę!”).

Po chwili nauczyciel/ka woła: „Stop-klatka!”, a następnie zadaje pytania klasie:

● Co czuje Osoba A?

SCENARIUSZ LEKCJI

MÓJ PIES BARRY

reż. Markus Welter, Niemcy, Szwajcaria, 2026, 97 min.

- Co czuje Osoba B?
- Co się stanie, jeśli będą kontynuować w ten sposób?

Wtedy nauczyciel/ka ponownie odczytuje na głos złote zasady zachowania w konflikcie i prosi ochotników, aby spróbowali odegrać scenkę jeszcze raz, ale tym razem z wykorzystaniem tych zasad.

Na koniec nauczyciel/ka zadaje klasie pytania:

- Co się zmieniło w tej scenie?
- Jak wyglądałby świat, gdyby wszyscy ludzie stosowali te zasady, gdy wejdą z kimś w konflikt?

Czas trwania: ok. 10 minut.

7. OKAŻ WSPARCIE!

(wersja ćwiczenia dla młodszych dzieci)
(metoda dramy)

Nauczyciel/ka prosi jedną osobę o zgłoszenie się do odegrania roli osoby potrzebującej wsparcia albo samodzielnie kogoś wybiera (najlepiej odważną osobę). Ochotnik/ochotniczka siada na krześle z przodu sali przy tablicy. Reszta uczniów/uczennic ustawia się w rzędzie jeden za drugim na środku sali przodem do ochotnika/ochotniczki.

Nauczyciel/ka mówi wszystkim, pokazując na ochotnika/ochotniczkę:

„Ta osoba właśnie usłyszała, jak jej koledzy złośliwie obgadują ją za plecami. Jest jej bardzo przykro, jest zawstydzona i smutna. Waszym zadaniem nr 1 jest podejść do niej i powiedzieć jej coś wspierającego”.

Kolejka rusza, każdy po kolei podchodzi i coś mówi, po czym wraca na koniec kolejki.

Nauczyciel/ka mówi dalej:

„Waszym zadaniem nr 2 jest podejść do niej i bez słów okazać jej swoje wsparcie”.

Kolejka rusza itd.

Nauczyciel/ka mówi dalej:

„Waszym zadaniem nr 3 jest podejść do niej i zaproponować jej zrobienie czegoś razem, co polepszy jej humor”.

Kolejka rusza itd.

Po wykonaniu zadania uczniowie/uczennice wracają do ławek. Na koniec nauczyciel/ka prosi ochotnika/

ochotniczkę o podzielenie się swoimi odczuciami na temat tego, co usłyszał/a od kolegów i koleżanek.

Czas trwania: ok. 15 minut.

8. OKAŻ WSPARCIE!

(wersja ćwiczenia dla starszych dzieci)
(burza mózgów + praca w grupie)

Nauczyciel/ka dzieli uczniów/uczennice na 4-osobowe grupy (dwie sąsiadujące ławki w jednym rzędzie). Każda grupa otrzymuje egzemplarz karty pracy z Załącznika nr 4.

Zadaniem grup jest wypełnić kartę pracy, wpisując przykłady tego, jak można okazać wsparcie i życzliwość osobie, która tego potrzebuje.

Grupy uzupełniają:

- Słowa wsparcia: Co konkretnie mogę powiedzieć?
- Gest: Co mogę zrobić bez słów?
- Działanie: Jak mogę zadziałać, aby wesprzeć lub pocieszyć tę osobę?

Po zakończeniu pracy, grupy prezentują swoje propozycje, a nauczyciel/ka opatruje je swoim komentarzem.

Czas trwania: ok. 10 minut.

KARTA PRACY
**MÓJ PIES
BARRY**

reż. Markus Welter, Niemcy, Szwajcaria, 2026, 97 min.

ZAŁĄCZNIK NR 1

KARTA PRACY
**MÓJ PIES
BARRY**

reż. Markus Welter, Niemcy, Szwajcaria, 2026, 97 min.

ZAŁĄCZNIK NR 1

MÓJ NIEWIDZIALNY PLECAK

KARTA PRACY

MÓJ PIES BARRY

reż. Markus Welter, Niemcy, Szwajcaria, 2026, 97 min.

ZAŁĄCZNIK NR 3

**Przyznaję się,
jeśli zawiniłem**

**Przepraszam,
jeśli mam za co**

**Mówię spokojnym
głosem**

KARTA PRACY

MÓJ PIES BARRY

reż. Markus Welter, Niemcy, Szwajcaria, 2026, 97 min.

ZAŁĄCZNIK NR 3

**Staram się
naprawić sytuację**

**Zauważam emocje
drugiej osoby**

**Staram się „wejść w buty”
drugiej osoby**

KARTA PRACY MÓJ PIES BARRY

reż. Markus Welter, Niemcy, Szwajcaria, 2026, 97 min.

ZAŁĄCZNIK NR 4

Jesteś świadkiem tego, jak jedna osoba z twojej klasy została złośliwie wyśmiana i obrażona przed całą klasą przez dwójkę uczniów.

Zaplanuj jak możesz ją wesprzeć w tej trudnej dla niej chwili.

1. Słowa wsparcia: Co konkretnie mogę jej powiedzieć?

.....

.....

.....

.....

.....

2. Gest: Co mogę zrobić bez słów?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. Działanie: Jak mogę zadziałać, aby wesprzeć lub pocieszyć tę osobę?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

MEDIASQUAD
DISTRIBUTION

WWW.MEDIASQUAD.PL

OPRACOWANIE MERYTORYCZNE I GRAFICZNE
„KINOSZKOŁA”
FUNDACJA ROZWOJU KOMPETENCJI MEDIALNYCH I SPOŁECZNYCH
UL. S.BATOREGO 1/6, 43-100 TYCHY
WWW.KINOSZKOŁA.ORG.PL

KinoSzkola
FUNDACJA

W SCENARIUSZU WYKORZYSTANO FOTOSY Z FILMU MÓJ PIES BARRY, DYSTRYBUCJA MEDIASQUAD
ORAZ ZDJĘCIA Z SERWISU UNSPLASH AUTORSTWA: ALESSIO SOGGETTI